

بیانیه و بیرونیه

سبحان الله قلم موداثی مزاج چون دیوانه باهر آشنا و بیگانه خشنگی
و خنگی کرد و هر قطره مودا که در مودا داشت از ^{کامه} دل فرد
رسخت و هرجه بزرگ باز آمد از جد اول اذامل بروز داد تا آیندگانی
که درین نقش زاغ پایی کج کلا و دیده از هرجائی کج کا و (۴) شوند
چه گویند و جواب این بسی صرفگیرها چه باشد و می ترمد که
بموجب کماتدین قدان - با من نیز همین معامله کندند • فرد •

مرا تو عهد شکن خواند و می ترم
که با تو روز قیامت همین عتاب رو د

اما اینجا فرقیدمت دقیق اگر دقیقه شنامان فرد گذاشت نذمایند
دآن این است که آنرا و نفرین من همه بد متوری شرع
میان و ملاح و ذم بذقیریب تعصیب در دین اهمت و حال من با آن
میماند که مردی ناشناهی در مجلسی که مایده در آن نهاده بودند
در آمد و بسی صحابا خوردن گرفت و همه طبقه را پیش خود
نهاد یکی ازان میان پرسید که بابا چه کسی شدمی در شرکت
چیدست گفت ترکم و نوکر داروغه و اشتها دارم - اگر دیگران را نیز
در دین دامنگیر شود هیچ مضايقه نیست بسم الله بلکه جان
فادی آن جماعه که مرا بر عیب من مطلع حازند والا عربی در
گریدان فرو برد دم در کهند و در حقیقت مرغ تیز متفار بلند
پرواز من حکم دایة الارض دارد که رقم هذا صعلم و هذا کافر - بر

پیشانی احوال آخر زمانها می فهد و یکی را بر حمایت و دیگری را به لعنت موافراز و ممتاز می مازد و حدیث نبوی صلی الله علیه وسلم باین معنی ناطق است که اللهم ما صلیت من صلوة فعلی من صلیت وما لعنت من لعن فعلی من لعنت - نقل امانت که آن مردرو، صلی الله علیه وسلم ما طلع الشمیس و القمر، تا پک ماه تمام بعد از قنوت فجر بر مشرکان عرب و صنادید قریش بخصوص فام بردہ دعای بدهید و میفرمود که اللهم عن الدفراة الذين يصدرون من مدحلك و يكذبون رسالتك و يقاتلون أو يأولون ائمت ولی فی الدنیا والآخرة اللهم توفنی معلماً واحقني بالصالحين - و چون نهایت رجوع بیدایت امانت اگر درین زمان غریبت دین که بدأ الدین غریباً و عیعود کما بدأ - همین دعا ورد زبان سازنده گنجایش دارد و صاحب مرصاد العیاد پیش ازین چهار صد عالیه و گفته •

شاهان جهان بجملگی بشداید
تا بسو که بقیة زدین در یابید
امام زدمت رفت پس بی خبرید
بگرفت جهان کفر و شما در خوابید
اللهم انصر من نصر دین محمد و اخذل من خذل دین محمد
و چون برخلاف دا ب ارباب تصانیف و تالیف که از هرگونه
صنف خوبیش هد چشم اححان از زمان و زمانیان دارند و بنام
یکی مذیل هماغته آن را وسیله تقریب ملوك و استحباب منافع و
تحصیل مقاصد میگردانند این تو باوه را بی طمع و توقع مستحبنا

بِاللَّهِ وَ مَنْوِكُهُ عَلَيْهِ وَ مَنْتَدِقُتُهَا بِذِيلِ لطْفَةِ الْعَوَمِينِ وَ فَضْلَهِ الْقَدِيمِ مِنْ خُصْصِ
اَزْ بِرَائِي خَاطِرِ جَمَاعَةِ مُصْتَعِجِبِ مُصْتَغَرِبِ اَزْ آيَنْدَگَانِ كَهْ طَالِبُ وَ
رَاغِبُ اَسْتَطْلَاعِ بِرَاهِوَالِ زَمَانِ ما خَواهِنْدِ بَوْدِ بِرَ طَبِيقِ گَفَّارِ نَهَادَهُ
آمَدَ تَا يَاشَدَ كَهْ اَزانِ لَذَتِي درَ كَامِ جَانِ اِيشَانِ رَمَدُ وَ دَفْقَى اَزْ رِيزَهُ
خَوَانِ اَحْسَانِ اِيشَانِ نَصِيَّبَهُ مَذَاقِ جَامِعِ كَهْ حَكْمُ بِاَغْبَانِي دَارَدَ
نَيزَهُ گَرَدَهُ *

اَگْرِ شَرَابِ خَورَيِ جَرَعَهُ فَشَانِ بِرَ خَاكَ
اَزانِ گَذَاهُ كَهْ نَفْعِي رَمَدُ بِغَيْرِ چَهَ باَكَ

چَهَ بَاءَتِ اَهَلِ بِرَ جَمِعِ اِينِ خَرْفِ رِيزَهُ آنِ بَوْدِ كَهْ چَوْنِ تَغْيِيرِ
اَحْكَامُ وَ اَوْضَاعُ كَهْ دَرِينْوَلَا سَمَتِ دَقْوَعَهِ يَاَنَّهُ وَ دَرِينِ هَدَتِ هَزارِ هَالِ
نَشَانِ نَمِيدَهَنْدِ وَ اَزْ اَهَلِ اَمَلاً وَ اَنْشَا آَنَّكَهُ قَدَرَتِ وَ قَابِعِ نَوِيَسِي دَاشَتَهُ
وَ دَوْ كَلَمَهُ مَرِبُوطِ مَيَّدَنَوَانَدِ ذَوَشَتِ يَا بَجهَهَ خَوَشَاهَدَهُ اَهَلِ زَمَانِ يَا اَزِ
مَمَرِ تَرسِ اِيشَانِ يَا بَذَقْرِيَبِ عَدَمِ اَطْلَاعِ مَقَالَاتِ باَمَورِ دَيَنِ يَا
بِوامِطَهُ دَوَرَى اَزْ دَرِ خَانَهُ . وَ اَغْرَافُ فَاسِدَهُ دَيَگَرِ حَقِ يَوشَى گَرَدَهُ
وَ دَيَنِ رَا بَدَنِيَا وَ هَدَنِيَا رَا بَضَالَاتِ فَرَوْخَهُ بَاطَلِ رَا بَصُورَتِ حَقِ
جَلَوَهُ دَادَهُ وَ كَفَرِيَاتِ وَ هَشَوَيَاتِ رَا بَتَاوِيلِ وَ تَسْوِيلِ مُصْتَحَسَدَاتِ نَمُودَهُ
دَلِيلِ بِرَ حَقِيَّتِ آنِ گَذَراَنِيدَهُ - اُولَئِكَ الَّذِينَ اَشَدَّرُوا الصَّلَاهَةَ
بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَحُتْ تِجَارَتُهُمْ - وَ يَقِينِ اَمَتَ كَهْ اَهَلِ قَرْونِ آتِيهِ كَهْ
اَينِ خَرَافَاتِ بَاطَلِ وَ تَطْوِيلَاتِ لَا طَايِلِ رَا خَواهِنْدِ دَيَدِ يَمْوَجِبِ مَنِ
يَسْمَعُ بِحَلِ مَعْتَفَنِ - وَ جَمِيعِ دَيَگَرِ (؟) مَذَهَّبِهِ لَا اَقْلِ مَتَرَدَدِ وَ مَتَوَقَّفِ
وَ مَنْتَظَرِ خَواهِنْدِ ماَذَدِ بَذَابِرَ آنِ بَجهَهَ كَشْفِ غَطاً اَينِ كَعَ رَا [كَهْ
پَارَهُ اَزِينِ مَعَامِلَاتِ رَاقِفُ وَ دَرِ عَيْنِ كَارِدِ بَارِ دَاخِلِ بَوْدِ] ضَرَرَتِ شَدَ

گه صریفات و مرویات را که ناشی از عیان و یقین نه گمان و تخيّمین
بود در قلم آرد چه *

شذیده کمی بود مانند قیده

تا هم کفارت کتابت قسری و ارادی سابق و لاحق گرده و هم
حقی بر اهل اعلام ڈابت و بر خود رحم کرده باشد * فرد *

مگر صاحب دلی روزی برهمت
کند درکار این همسکین دعائی
و چون زیلک می نگرم این مسوده و دیگر معمودات حکم بیاضی
دارد که نبدهی از معلومات دران درج شده چه مبصرات و چه
ممومات جامع را شامل است بحکم آنکه * بیست *

سخن را بذوک قلم بذه کن
که زاگه ز مردم گردید سخن

در قیده کتابت آورده شد پس اطلاق تصنیف یا تالیف برو از روی
انصاف جزلاف و گزارف که مذاقی میرت اشراف امت نتوانند
بود و مرا ازان شرم باش تا بمجهات و مفاخرت چه رمد و اگر بلند
پروازی کنم همین نقده ناقص عیار و متعاب بی قیمت و بیمه قادر
و عبارت فاصل بی اعتبار برای تکذیب و تزییف دهه وی من
بعض امت *

مرا نداند ازان گونه کم که من دانم

حکایت بر میبل نمیبل

رویی گفت با شترکه عم و از کجا میرسی تو رامت بگو

میتوهم گفت اینک از حمام * شسته ام ز آب گرم و سرد اندام
 گفت آری که شاهد اینست * بعض بود نیست او را همی چرکید
 اکنون وقت آنست که دعوت نیاز بدرگاه کارهاز بی نیاز بندۀ نواز
 پرداشته اینچه اصلح حال باشد با آنکه بران حضرت هیچ اصلح
 واجب نیست بلکه تفضل است بخواهد و اکنون بمناجات که از
 تصنیع و تکلف دور و باجایست نزدیک است نماید *

مناجات

پادشاهها بذطر رضا و رحمت بِرْ مَا نَگُرْ، خدار ندا ظاهر و باطن مارا
 در طلب رضای خود جمع دار، تفرقه و پریشانی و مرگردانی از راه
 ها و همه مسلمانان بردار، عفو و عافیت قرین وقت ما کن، عنایت
 و هدایت را مایق و قاید ما گردان، مارا بدهت تفرقه ما باز مده،
 ما را بما باز مسیدار، ما را بما مگمار، ما را از شر ما نگاهدار، و کار ما
 و همه مسلمانان در عافیت و رضای خوش باصلاح آر، گرد را در
 گذار و آینده را نگاهدار، * بیت *

هر چه بخشی به بندۀ دینی بخش

با رضای خودش قریبی بخش

ما را بقهر خود مخدول مکن، ما را بدرون خود مشغول مگردان، مارا
 از یاد خود معزول مهار، اگر بزمی هجتی نداریم، و اگر بعوزی
 طاقتی نداریم، از بندۀ خطاط و زلت، و از توهنه عطا و رحمت، ای
 قدیم لم یزل، و ای عزیز بی بدل - یا لطیف یا خبیر، یا همیع یا
 بصدر، یا من (بمحتاج الی البيان و التعمیر، خطاء لا کثیر، و انت

عالم بنا و به پیش، واختتم لذای خیر و توفیق مسلمین، والحقوقنا بالصالحین،
و صل علی محمد و علی آل محمد و علی جمیع الانبیاء والمرسلین
وبارک وعلم * مذنوی *

مرا پا ز عصیان مرا پیش بین * مبین چرم مارحمت خویش بین
نگه دار از من بند روزگار * ز هر بد که باشد مرا دور دار
چنان کار دنیا و دیلم بساز * که از هر دو عالم شوم بی نیاز
با اطاف خود داریم در امان * ز آفات و آشوب آخر زمان
برآری مراد من مستمده * ز دنیا و دین حاصلیم بهره مذنه
مکن در کف نفس بیچاره ام * امان بخش از نفس امارة ام
تمنا گذاش مسر پیش کس * تمدای من از درست بس
ز کسب حلال بسته تو شسته * ز خلق جهان گیریم گوشته
گذاش بیام سر ز و پوشیده دار * که هم مترپوشی هم آمرزگار
ز فیض ازل بخش آگاهیم * خلاصی ده از جهل و گمراهیم
نگه دارم از صحبت ناکسان * بصاحب دای اهل دردی رسان
هوی خویش کن روی برده مرا * خلاصی ده از ماسوی الله مرا
مکن بر مرادی مرا تکملار * که خجلت مرا در مراجعت کار
نداند کسی جز تو بربود من * تو دانی زیان من ده دود من
خندی کن ز گنج قناعت مرا * حضوری ده از فرق طاعت مرا
مکن بر مراد جهان مائلم * ازین آزو سرد گردان دام
چنان کن بیاد خودم هم نفس * که ناید بغیر از نوام یاد کس
بردم در معرفت باز کن * دران خلوت محرم راز کن
ز جام صحبت رسان هاغرم * وزان با ده ده مستقیم دیگرم

چهان هاز مایل پعقبی مرا * که نبود تمذامی دنیا مرا
 اجل گر کند چاک پیراهنم * نگیسرد غبار چهان دامنم
 چو تیغ اجل رخنه در جان کند * عزازیل آهنگ ایمان کند
 ز رحمت بکن یکنظر موی من * در لطف بخشای بر روی من
 فویدی ده از لطف بخشایشم * که باشد در آن خواب آساشیم
 چهان قوتی ده کزین اضطراب * شود بر من آسان سوال د جواب
 چو خلق چهان دو به شهر کند * سراسیده از خاک خوب بر گند
 گرفتار عصیان ز بخت میداه * میده گشته رو ها ز شرم گناه
 ز گرمایی مسحیش دران اضطراب * شود سنج آب از تف آفتاب
 ذیاشد دران عرصه پسر ملال * پناهی بجز سایه دو الجلال
 بفضل خود ای صانع ذوالهُن * مرا سایه لطف بر سر فکن
 چو میزان عدل آید اندر میدان * که گردید کم و بیش هر کس عیان
 بود هم رهم کوههای گذاه * که در پیش آن کوه باشد چو کاه
 چه باشد که از رحمت پیکران * کنی پله طاعتم را گمران
 دران مذل پر ز خوف و خال * که پران شود نامهای عمل
 بود آن چنان نامه من میداه * که نتوان دگر ثبت کون گذاه
 با بر کسر نامه ام را بشوی * وزان شست و شویم بدء آبروی
 چو از درزخ آتش علم بر کشد * که خلق چهان را بدم در کشد
 بزن آبی از لطف بر آتشم * وزان آتش آور بروی بیغشم
 چو بر روی درزخ نماید صراط * بازگان در آید خلق از نهاط
 چو شبههای تاریک هجران دراز * چو دود دل هاشقان جان گداز
 بدار بکی از موی پاریک تر * ز دود شب هجر تار بک تو

ز شمشیسر بورنده برنده تر * زیانه زنان همچو نار مقرر
 نگلبری اگر دمت من داشت من * بقدر جهنم شود جای من
 بضاعت نداردم الا امید * خدایا ز عقوم مکن نا امید
 الحمد لله والمنه که بعد از اندوشن درد چراغ ر موختن دماغ ازین
 عجایه فراغ حاصل آمد و چه قدر کشائش از دمت زمانه مشوش
 کشید که این نقد وقت و این گوهر بی بهای بدهست افتاد انساء
 الله از خیانت بی صداقتی بی دیانتی نا حفاظی چند محفوظ
 صاذ و همچذین از نهی و غصب طراران ابله روزگار مصون و
 پیومنده در گنف عصمت آلهی مخفی بوده پیرایه قبول یابد و
 زخمی از چشم احوال مختلف احوال بر آن نردد ویست قاصران
 از دامن جمال این پیکر خیال کوتاه گرد و هر که نه محروم آن
 باشد محروم شود *

خدای جهان را هزاران میاس
 که گوهر سپردم بگوهر شناس
 و مرکوز خاطر فاتح مکنون ضمیر کعیر چذین بود که مقتضی
 تاریخ کشمیر را با تواریخ سلاطین گجرات و بنگاله و سند و غرائب
 هند جمع هازد و در یک شیرازه کشد اما چون آن قماش باین
 قماش نعبدتی نداشت چه پیوند حریر با حریر امانت بنا برانه بتاریخ
 روز جمعه پیست رحوم از شهر جمهیدالثالی سنه اربع و الف (۱۰۰۴)
 طذاب اطناب را کوتاه ساخته بربن قدر اکتفا نمود و این قطعه
 بعمل تعمیده تاریخ یافت که *

شکر لله که با تمام رمید * منتخب از کرم ربانی

حال تاریخی ز دل جهتم گفت * (النَّخَابِيُّ كَهْ نَدَارِدْ ثَالِتِی) (†)
 الحمد لله على توفيق الاتمام ، و الصلوة والسلام على خير الانام ،
 صلی الله علی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی آلِهٖ وَ صَلَوٰتُهُ الْكَرَامُ ، إِلٰی يَوْمِ الْقِيَامِ *

(+) لفظ - النَّخَابِ - يکهزار و پنجاه و چار عدد دارد چون او ئانی
 یعنی حرف دوم که نون هست نداشته باشد یکهزار و چار بماند ،
 تمام شد

تصحیح افلاط منشعب التواریخ

صفحه	مطر	غلط	صحیح
۳	۱۲	لم یهتدرا	لم یهتدروا
۷	۱۱	تا مراجام	نا مراجام
۹	۱	درده	آرده
۱۲	۱۴	نخت	نخت
۱۳	۳	دیران	دیران
ایضا	۳	از برای	از برای
۳۵	۱۸	انجیکه در طبقات	انچه در طبقات
۴۱	۲۱	براد	بوار
۴۰	۳	ملذہت	صلذہت
۵۳	۱۰	ذہ	ذی
۷۱	۱۱	ایمانه	ایمانه
ایضا	۳	کھری	کڑی
ایضا	۱۴	کھر	کڑ
ایضا	۱۷	بصی	پس
ایضا	۱۸	چو	چہ
ایضا	۲۰	کردی	گردی

صفحه	مطر	غلط	صحیح
۷۲	۱	بچار پار کندم	بخار پار گینم
ایضا	۲	پاره گینی	پار گینی
ایضا	۵	شده	شدہ
ایضا	۸	برکات	برکت
ایضا	۱۵	بحجه نیز ازم	بحجه نیز ارم
ایضا	۱۶	د گرم	و گرم
ایضا	۱۸	عہت	ہشت
ایضا	۲۰	ذہ	ذی
۷۳	۱۰	پویان	پویان
ایضا	۱۹	نقیصہ	نقیصہ
ایضا	۱۸	یاری	باری
۷۴	۱۰	آرکہ	آنکہ
ایضا	۱۱	کسی	کن
ایضا	۱۷	نیا ید	نیامد
۷۶	۱۸	موی	سوئی
۷۹	۷	موی	مور
۸۰	۱۲	محبت	محبت
ایضا	۱۷	وادم	دارم
۸۱	۳	تعویذ	تعویذ
ایضا	۱۵	سمند کرک پویش	سمند گرگ پویش
ایضا	۱۵	پر گرگ ہت	پر کرگ ہت

مخفیه	سطر	غلط	صحيح
ایضا	۱۸	پیشه	بیشه
۸۲	۷	گرگ مصت	گرگ مصت
ایضا	۸	برگزائی بیغند	گرگزائی بیغند
ایضا	۹	کرک ناخن زهره گرگ	کرک ناخن زهره گرگ
ایضا	۱۳	زادر	مهر مار
ایضا	۱۹	کرگ	کرک
۸۳	۶	جوشن کفشت	جوشن و کفشت
۸۵	۱۹	گردن	گردون
۸۶	۶	چندی فدای	فدائی چند
ایضا	۱۶	بعجهه	بجهه
۸۷	۶	نصت	نصت
۸۸	۱۴	بذواجی	بنواحی
۸۹	۸	التمش	التمیش
ایضا	۲۰	پانشانه	پادشاهانه
۹۲	۷	بملازمت	بملازمت
۹۳	۴۱	دیگر	دگر
۹۴	۱۲	عزة الکمال	غرة الکمال
ایضا	۱۶	بعزا خان	بفرخان
ایضا	۱۷	این	ای
ایضا	۲۱	دارم	دارم

صفحة	حظر	نحو	مسمى
٩٥	٦	ایفنت	ایفنت
ایضا	٧	صلیخوادیم	صلیخوادیم
ایضا	٨	آن دل	اندک
ایضا	١٣	ناصری ذیبی	ناخبرونیا
ایضا	١٨	نایداز شاخ بیرون	تابدماز شاخ بیرون
٩٩	٥	کل	گل
ایضا	١٥	او چندہ و	آویخته
ایضا	١٧	ملکت	ملکت
ایضا	١٨	نگردانی	مگردانی
ایضا	١٩	ملک الملک	ملک الملک
ایضا	٢١	پردازد نگارم چنگ	پردازد نگارم چنگ
٩٧	١	تب	تب
ایضا	٢	تب	بت
ایضا	٣	خولے	خونین
ایضا	٥	مشکن	شکر
ایضا	١٧	برفررة	ہرورہ
ایضا	١٨	چون ازد ر معرض تعلیم	چواندر معرض تعلیم
٩٨	٣	گرد	کرد
ایضا	٧	چه	چو
ایضا	٨	نشاند	نشاید
ایضا	ایضا	حجر	خنجیر

صفیه	سطر	غله	صحیح
ایضا	۱۴	برو	برد
ایضا	۱۵	از گاهی	انگاهی
ایضا	۱۶	بدر	و هدر
ایضا	۱۷	تباه	پناه
	۱۸	ارزق	اُرق
ایضا	۱۹	دوکاندار بدر کانچه	دکاندار بدد کانچه
ایضا	۲۰	چرکاه	پرکار
۱۰۰	۲۱	بنده گی عجز	بنده گی و عجز
ایضا	۲۲	گهه چون	گه چون
ایضا	۲۳	خون	ز خون
ایضا	۲۴	پنه روی	جیهه روی
ایضا	۲۵	نگوی	نگوئی
۱۰۱	۲۶	دارار	دادار
ایضا	۲۷	گام	کام
ایضا	۲۸	نفس	نش
ایضا	۲۹	کور	کوز
۱۰۲	۳۰	تو	نو
ایضا	۳۱	پنج	پنچ
ایضا	۳۲	جیفش	جینیش
ایضا	۳۳	بدار	بد از
۱۰۳	۳۴	فازینش	فازینیش

صیغه	سطر	غلط	صفحة
بعنان	۱۲	فیدان	ایضا
بمهابه	۱۳	بمهابه	ایضا
جبلیش	۱۹	جبلتیش	ایضا
دل ازین	۴۰	دل زین	ایضا
حبل	۲۲	جل	ایضا
غروفش	۲	عزیمش	۱۰۶
گرھی	۳	کرمی	۱۰۶
دینش	۴	دینش	ایضا
ز	۶	چو	ایضا
زپرخ	۸	پپرخ	ایضا
شده	۱۰	ش	ایضا
هممنشیدش	ایضا	همشیدش	ایضا
زدو	۱۴	زود	ایضا
حلال	۱۹	جلال	ایضا
طبرزد	۲۱	طهرزد و	ایضا
چوز	۲۲	خور	ایضا
آردی	۳	آردی	۱۰۶
کاتیهر	۳	کاتیهر	۱۲۹
اقذلوا	۱۸	اقذلو	۱۳۳
چشم	۲۰	چشم	۱۳۸
علمہائی	۸	علمہای	۱۴۲

صفحه	سطر غلط	صحيح	
ایضا	۱۶	روبروی دمواموی رسربصو روبرو دصوبعد سو بهو	
۱۹۶	۱۲	همخوانگی همچنانگی	
ایضا	۲۲	همخانگی همچنانگی	
۱۸۶	۱۳	پدق پدق	
۲۲۹	۱۰	هشتاد و هزار هشتاد هزار	
۲۰۲	۴	نهیب نهیب	
۲۵۳	۵	ترک ترگ	
۲۸۶	۹	ملک الشرق ملک اشرف	
۲۸۶	۳	سکونت سکینه	
ایضا	۳	رأی هیدر رأی حور	
۳۳۹	۱۷	چوند چرند	
۳۶۵	۱۶	العبدید العبدیدی	
۳۹۶	۶	زوشی زوشی	
۴۲۳	۴	مظاهی گران مظاهی گران	
۴۶۲	۷	بسلطنت بسلطنت	

جلد دوم از منتخب التواریخ

شهزاده	شاهزاده	۱۷	۸
ازرق	ازرق	۱	۱۰
بود	بو	۲	۱۶

(۴۱)

جلد سوم از منتخب التواریخ

مقدمه	مطر	غلط	
از دستانی	۱۲	از دستانی	۱۶۹
ذکرده	۹	ذکرده	۲۶۰
پیش	۱	نوف - پیش	۲۷۴
تفیدر	۱۳	تفیدر	۳۰۵

۹۵۰ء

آخری درج شده تاریخ پر یہ کتاب مستعار
لی گئی تھی مقررہ مدت سے زیادہ رکھنے کی
حودت میں ایک آنہ یوہ یہ دیرانہ لوا جائے گا۔

